

NATRZAŚĆ (3) *vb pf*

a jasne.

inf natrząć (1). ◇ *praet* 3 *sg m* natrzął (1). ◇ *plusq* 3 *sg m* był natrzął (1).

Sł stp bez cytatu, Cn brak, Linde XVII w.

Potrząsając rozsypać wiele [z subiektywnym podkreśleniem wielości] [czego (pl a. sg pron)] (3) :

natrząć gdzie (1): sternere humum floribus, Kwiatków po ziemi natrząć Mącz 414d.

Przen (2) : [posłowie ziemscy precz wyszli] A drugi ktori tego bel wżitkiego natrzął/ y tak wielka fedicia zatzal/ ital vmiezgaiac fie á tziefzac ie ftego zemu wżitko fzło ku miłli PaprUp Iv.

a) O tekście (1) :

Zwrot: »nieporządnie natrząć tam i sam« (1): Mur to ielt miedziany/ łłowá ty Apóstolŕkie/ [...] wżytkie inŕze dowody iego ktorých nieporządnie natrzął tám y łam/ [...] tym iedny obalone w niwecz fię obroćić mułzą. CzechEp 269.

Synonimy: nasypać, posypać.

Formacje współrdzenne cf TRZAŚĆ.

Cf NATRZĘSIONY

DD, JR